

DAVETLİ SAYI EDITÖRÜNDEN...

Değerli Meslektaşlarım;

Diz çevresindeki kemik deformitelerini düzeltmek için 17. yüzyılda osteotominin gerçekleştirilmesinden sonra 1960'lı yıllarda Maquet ve Coventry modern anlamda dizin varus osteoartritini tedavi etmek için tibial osteotomi tanımladılar. Ancak bu osteotomiler geç artrozlu olguları da içeren geniş bir hasta grubunda uygulandı. Tespitin yetersizliği, zamanla düzeltmenin kaybı ve komplikasyon sıklığının yüksekliği nedeniyle sonuçlar genel olarak tatminkâr değildi. Total diz artroplastisinin 1970'li yıllarda gelişmesi ve başarılı sonuçların bildirilmesi ile birlikte, ortopedistlerin ilgisi protez cerrahisine doğru yöneldi. Osteotomiler uzun dönem sonucu daha az belirlenebilir bir tedavi olarak giderek az uygulandı. Ancak, total diz artroplastisi yapılan hastaların %20'si devam eden ağrı ve hareket kısıtlılığı nedeniyle fonksiyonlarından memnun değildir. Modern osteotominin babalarından olan Philip Lobenhoffer, diz artroplastisini "diz ekleminin internal amputasyonu" olarak tanımlar. Bu nedenlerle, total diz artroplastisi genellikle son evre artrozu olan daha yaşlı hastaların cerrahisinde kullanılmaktadır. Son yıllarda yeni osteotomi tekniklerinin tanımlanması ve daha rijit tespit sağlayan implantların gelişmesi yanında kıkırdak ve menisküs cerrahisindeki ilerlemeler, diz çevresi osteotomileri için güçlü bir geri dönüş sağladı.

Dizilimin düzeltilmesi artık herhangi bir cerrahi girişimi planlarken temel adım olarak dikkate alınmaktadır. Dizilim bozukluğunun düzeltilmesi ile osteoartritte etkilenen kompartmanın yüklenmesiz bırakılması, instabil artrozlu dizde ligament rekonstrüksiyonu ile veya olmadan tek başına diz stabilitesinin sağlanması, menisküs ve kıkırdak cerrahisine ek olarak uygulanan etkili biyolojik bir tedavi olarak osteotomi, masadaki yerini güçlendirmiştir.

Osteoartritin erken evrelerinde, tek kompartman tutulumlu ve daha genç hastalarda suprakondiller femoral ve proksimal tibial osteotomi gibi diz çevresi osteotomileri uzun süreli eklem kıkırdağının korunmasına olanak veren, hastaların önemli bir kısmında ağrıya azalma ve fonksiyonda iyileşme sağlayan ve total diz artroplastisi gereksinimini azaltabilen bir yöntem olarak kabul edilmektedir.

Bu sayıda, farklı diz çevresi osteotomi yöntemleri, biyomekanik prensiplerinden güncel uygulamaları da içeren geniş bir yelpazede, çok yönlü olarak ele alındı.

Diz çevresi osteotomileri ile ilgili bu sayının çıkarılması fırsatını veren TOTBİD Başkanımız Prof. Dr. Halit Pınar ve TOTBİD Yönetim Kuruluna, Türk Ortopedisinin geldiği düzeyi genç nesillere aktarmaya öncülük eden TOTBİD dergisinin yayımlanması için çok büyük emek verdiğini yakından izlediğim değerli büyüğüm, editör Prof. Dr. İrfan Esenkaya'ya ve Dergi Teknik Kuruluna, değerli zamanlarını ayırıp bilgi birikimlerini aktararak bölümleri yazan çok değerli meslektaşlarımıza, bu sayının yayına hazırlanmasında ve edisyonunda yardımcı olan Bayt Yayıncılık'a katkılarından dolayı çok teşekkür ederim. Mutlu ve sağlıklı günler dileğimle...

Prof. Dr. Nurzat Elmalı